

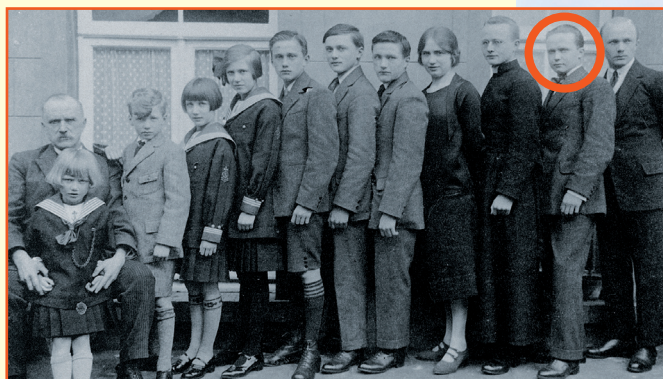
Franz Colruyt

Over gezond verstand, koekendozen en hard werken

1902 - 1958

'Stel je voor', zegt Jef Colruyt, 'dat er tien mensen elk 100 frank onder een stolp leggen. Wat zal daar na tien jaar mee gebeurd zijn? Niets. Maar als iemand met die 1000 frank een blok klei koopt, er een standbeeld van maakt en dat verkoopt voor 3000 frank... dan zal er iets mee gebeurd zijn. Geld op zich is geen einddoel, maar een middel om iets mee te doen, hopelijk ten goede van veel andere mensen.'

© Familielearchief Colruyt

Vader Colruyt is bakker en levert brood. Met een bakfiets. Zoon Franzke is de tweede van elf. Als geen van die elf geïnteresseerd is om het bakkerszaakje over te nemen, krijgt Franz het cadeau. Hij kan goed fietsen en razendsnel rekenen. Zijn ogen staan op steeltjes en zijn oren op scherp. Hij is een ondernemertje en probeert graag dingen uit. Hij levert aan de Broeders en dat brengt op. Als hij hoort dat een grossier in de buurt te veel sardientjes heeft ingekocht, koopt Franz ze voor een zacht prijsje over. Met oog voor kwaliteit.

En zo groeit Franz Colruyt. Naast het ouderlijk huis koopt hij grond en een tuin met stallen. Nu heeft hij een echte opslagplaats en op zijn vrachtwagen schildert hij *Handel in koloniale waren - Denrées coloniales*. Franz werkt hard. Om 7 uur op 'den' bureau of in 't magazijn, goederen ophalen, vrachtwagen laden en in de namiddag klanten bezoeken. Tot 8u 's avonds, zes dagen per week. Maar wél drie dagen vakantie. Met Pasen.

1939. Het sollicitatiegesprek met Willem Denayer, die op zijn 15de graag bij Franz zou gaan werken: 'Wat is uw adres? Wat doet uw pa? Hoeveel kinderen zijn er thuis? Gaat ge naar de mis?... Allez, ge kunt maandag beginnen om 7 uur. Aan 2 frank per uur.'

Als in 1942 wordt gefluisterd dat na de oorlog alle grote Belgische bankbiljetten zullen vervangen worden door 'nieuw geld', weet Franz wat hem te doen staat. Elke avond stopt hij zijn kleine briefjes en muntjes in grote koekendozen. Stiekem en angstvallig bewaart hij ze in de kelder. Franz belegt...

Na de bevrijding voert minister van Financiën Gutt een muntsaneringsoperatie door. Iedere Belg moet al zijn geld inleveren en krijgt 3 000 BEF 'nieuw' geld. Maar het 'kleine' geld moet niet worden gewisseld en behoudt zijn waarde... Goed gezien van visionair Franz. Met zijn koekendozenkapitaal koopt hij nu massaal goederen aan in de Antwerpse haven. Of het geheim van de eerste doorbraak van Colruyt! In 1950 heeft hij een bloeiende zaak en 50 personeelsleden...

Na Franz zorgen zijn kinderen voor nog meer trendsettende doorbraken. Die worden toonaangevend en niet alleen in Vlaanderen.